

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE:

metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:

Petito eilėlė (4 skiltys) prieš
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilėlė
15 k. — Giminių ieškantiems:
eilėlė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. sausio 12 d.

N° 4 (133).

Skaitykite ir platinkite

„Lietuvių Balsą“

politikos, literatūros ir visuomenės laikraštį!

„LIETUVIŲ BALSAS“ daugiausia rašo ir rūpinasi Lietuva, jos ateitimi, lietuvių tauta ir visais jos reikalais.

„LIETUVIŲ BALSAS“ šviečia gaivina tautiečių apą ir samonę, organizuoja, rodo kelią, kaip grumtis su šių dienų vargais. Kadangi mūsų tauta—dauguma darbo žmonės, „Lietuvių Balsui“ ypač rūpi darbo žmonių reikalai, jų gyvenimo sąlygų pagerinimas.

„LIETUVIŲ BALSAS“, turėdamas savo korespondentų: Amerikoje, Anglijoje, Danijoje, Švedijoje, Italijoje, Šveicarijoje, Prancūzijoje ir k., duoda daugiausia žinių apie užimtąją Tėvynę ir iš viso pasaulio.

„LIETUVIŲ BALSAS“, pigiai spausdindamas skelbimus-ieškojimus padeda tautiečiams susirasti gimines ir pažįstamus.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina: į Ameriką, Argentiną, Angliją, Kanadą, Šveicariją, Daniją, Prancūziją, Italiją, Švediją, ir k.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina du kartus per savaitę.

„LIETUVIŲ BALSO“ kaina Rusuose: metams 8 r., pusei metų 4 r. 20 k., 3 m. 2 r. 20 k., 1 m. 70 k.—Užsieniuose: metams 11 r., pusei metų 5 r. 75 k., 3 m. 2 r. 90 k., 1 m. 1 r.

Skelbimų kaina: prieš tekstą petito eilutė (4 skiltys) 90 k., po teksto 40 k. Giminių ir darbo ieškantiems eilėlė 15 k.

Adresas: Petrapilis, Saperų g-lė № 9, b. 9, Tel. 286-46. „Lietuvių Balsui“.

„LIETUVIŲ BALSO“ Administracijoje galima gauti „LIETUVIŲ BALSO“ leidinius:

1) Putino; „Kunigaikštis Žvainys“ — poema ir Raudoni Žiedai — eilės. 2) „Motinos Beieškant“ Ed. de Amičis gražus apsakymas, prof. A. Valdemaro verstas iš italų kalbos. 3) 1917 metų sieninis Kalendorius.

Jau išspausdintas

1917 m. „Ziburio“ Kalendorius.

KAINA 50 KAP.

Platintojams duodami geri nuosimėčiai.

Kalendorius su paveikslais. Užsakymais kreipties: Ярославль, Романовская 44, О-во „Zibury“, ir į „Lietuvių Balso“ Administraciją: Петроградъ, Саперный пер. 9—9.

Kalendorių pardavinėja visi „Lietuvių Balso“ įgaliotiniai.

Petrapilyje „Ziburio“ kalendorių didžiausias sandėlis pas A. Dundzilą, „L. B.“ administratorių, Saperų g-lė 9 — 9.

Advakatas J. Brazaitis

prašo Lituanijos Komiteto Friburge

suteikti žinių apie pasilikusius Lietuvoje gimines. Apie visus žino Keturvalakių par. kunigai (Vilkaviškio aps., Suv. gub.).

Aš ir sesers sveiki, darbą turime.

ВИТЕБСКЪ, Двинское Военное Окружное Интендантское Управление.

17—1

Petrapilis, sausio 12 d.

Statistikos klausimu.

Turėdami vilties grįžti į laisvą Lietuvą, turime jau iš anksto pagalvoti apie laisvos tėvynės gyvenimo sutvarkymą. Žinoma, galutina to gyvenimo forma apspręsta tik tada, kada turėsime rankose oficialias savarankiškos arba autonominės Lietuvos teises. Dabar gi, kada mūsų krašto likimas neišskus, reikėtų panagrinėti, ištirti pašaliaus tie pamatai, tie kertiniai akmenys, ant kurių norėtume statyti tuos naujus valstybės namus be kurių mums angšta gyventi. Ištirti tie pamatai, man rodos,

labai svarbu, nes, remdamies jais, galėsime aiškiai matyti mūsų kultūros subrandimą, galėsime iš anksto nuspėti, kaip seksis statyti nauji valstybės namai be evetintaučių pagalbos. Remdamies tais pamatais, mes iš anksto matysime, kaip plačiai bus galima organizuoti darbas toje arba kitoje valstybės gyvenimo srityje. Reiškia, bus galima daryti planas ne svajonėmis ir spėliojimais, bet tikromis statistikos žiniomis.

Kiekvienam juk darbui reikalinga medžiaga, reikalingi ir darbininkai, kuriems padedant, darbas gali pasisekti arba nukrypti blogon posėn. Atsižvelgiant, kiek yra medžiagos ir tinkamų pajėgų — darbininkų, galima daryti darbui planas, o paskiaus jau tas ple-

nas vykdyti. Taigi grįžtant į Lietuvą, šie pamatiniai dėsnių reikia jau, nors ir nepilni, turėti rankose, kad galėtum turėti supratimą apie laisvosios Lietuvos pajėgas. Visusvarbiausias gyvenimo pamatas yra inteligentija, plačia šio žodžio prasme. Inteligentijs — tai ir bus tie darbininkai, kurių pečiams reikės nešti pirmi akmens valstybės namams. Kiekvębę tų darbininkų mums svarbu žinoti.

Šalies gyvenimas labai įvairus. Kiekviena to gyvenimo šaka reikalauja daug pajėgų. Reikės inžinierių, technologų, agronomų, advokatų, gydytojų, girininkų, matininkų, technikų, mokytojų, farmaceutų, komersantų, gelžkelių, paštininkų ir tt.

Taigi dabar ir svarbu sužinoti savųjų pajėgų, kad galėtume įsivaizdinti, kiek plačiai tie norai gali būti atliekami be pagalbos iš šalies. Šiam dalykui išrišti reikia padaryti tam tikra profesionalių inteligentų lietuvių statistiką gyvenusių kaip Lietuvoje, taip ir Rusijoje iki šiam laikui. Statistikoje turi rasti vietos tik tie inteligentai, kurie žada grįžti į Lietuvą.

Nors, žinoma, keista kalbėti apie tai, ko mes dar neturime. Ateitis Lietuvos labai neaiški. Bet, antraip vertus, keista būtų statyti ir valstybės namai, jei busime iš anksto neįstūrę pamatų. Tad pažūrėkime, ar tas neaiškus mūsų tėvynės padėjimas gali kenkti mūsų krašto pajėgų tyrinėjimui. Man rodos, kad ne. Sakysim, blogiausiomis sąlygomis esant, gausime žemietybę. Žemietybės tikslas įtraukti į darbą geresnius darbininkus. O geri darbininkai kaip tik ir bus tie, kurie žino gerai liaudies reikalus, jos kultūros stovį ir įvairias sąlygas, kurioms esant tenka dirbti. Tokie darbininkai yra tik patys lietuviai. Taigi, ir šiuo žvilgsniu reikia žinoti savos kultūrinės pajėgos. Juk kiekviena tauta turi žinoti savo pajėgas, kad galėtų spresti, ar bus pakeliamas, ar ne, tas arba kitas visuomenės darbas.

Kultūros išgalių statistika, padaryti, žinoma, ne lengva, ypačiai todėl, kad dalis jų pasiliko tėvynėje. Bet vis tik nors ir blogiausiomis sąlygomis esant, šis darbas gali būti atliktas ir už karų sienos. Ta gi dalis inteligentijos, kuri yra išsiblaškiusi po visą Rusiją, ir spiečiasi apie mūsų komitetus ir laikraščius. Taigi reikėtų pasidarbuoti komitetams, redakcijoms ir tam tikram registracijos biurui, kad galutinai sutvarkytų skaitmenis.

Mums svarbu net žinoti, kiek Lietuva turi smulkių profesionalų, būtent: siuvėjų, kurpių, dailidžių ir šiaip įvairių amatininkų, kad būtų galima spręsti, kiek augštai gali būti pastatyta Lietuvoje smulkioji pramonė. Kultūros pajėgų tyrinėjimo darbas reikia imti plačiai. Reikia sužinoti, kiek mūsų inteligentų galėtų grįžti iš užsienių bei vandenyno į Lietuvą, geidžiamoms sąlygomis susidėjus.

Nemažiaus svarbu mums ištirti medžiaginis mūsų tautiečių stovis prieš karą. Svarbu sužinoti, kiek pas mus buvo ir kiek dabar gali būti bežemių, mažžemių, ūkininkų dvarininkų, kaip lietuvių taip ir svetimtaučių, ir koksai žemės plotas jų valdomas. Svarbu sužinoti agronomijos tikslams ir agrarinei politikai ariamos žemės plotas, pievų, ganyklių, servitutų, miškų, pelkių ir tt. Tyrinėjimas, žinoma, reikia imti etnografinės Lietuvos sienos ir ten nagrinėti tai, kas gali prireikti savarankiskam gyvenimui.

Šiems klausimams išrišti galima gauti žinių Žemės Ūkio Vidaus Reikalų ministerijoje ir tt. Svarbu taip pat

sužinoti, kaip plačiai buvo pastatyta pas mus ūkio produktų technologija ir apskritai įvairių dirbinių technika. Svarbu žinoti, kiek buvo spirito, krakmalo, alaus, muilo, degtukų, odos, popieriaus ir kitų pabrių ir kiek tos pabros išleisdavo produktų. Tai svarbu todėl, kad savarankiška Lietuva galėtų spręsti, kiek jai reikalinga bus ateityje išvežti produktų iš kitur, kiek mes ekonomija pareisime nuo svetimtaučių. Žinoma, tuojaus po karo turėsime beveik viską gabenti iš svetur, bet tai bus iki tol, kol atbus mūsų pramonė.

Pramonės statistika mūsų spaudoje jau buvo net gildoma, todėl reikia visą medžiagą surinkti į vieną vietą, ji apdirbti ir padaryti tinkamos išvados.

Tos išvados tiktai ir gali būti kelio žvaigždė į autonominę, arba nepriklausomą, laisvą Lietuvą. Tos išvados duos medžiagos tvirti naują gyvenimo planą mūsų tėvynėje. Taigi, man rodos, kad statistikos darbas yra vienas iš svarbesnių mūsų krašto atečiai.

Agr. P. Variakojis.

K. Moksleivių Fondas.

Tėvynėje bebūnant, daug darbų jau slėgė mūsų visuomenę, o karas, jo baisenybės juos tik padaugino. Darbo dabar begalės — darbininkų skaičius neperdidžiausias. Atgaivinti Lietuvą, sutvarkyti jos visuomenės gyvenimą, vis tai pirmos galvos klausimai. Moksleiviai, ypač vyresnieji, daug galėtų padėti, pasiėmę dalį jungo, jei jų rankos nebūtų surištos. Kiekvienam žinoma, koks sunkus materialinis jaunuomenės padėjimas: geriausi sumanymai, neturint lėšų, žlunga, ar jaunas gyvybės mirtis pakerta, bekovojo už būvį — duonos kąsnį.

Užkisti tai spragai steigiamas Fondas, kuris aprūpintų moksleivijos reikalus universale žodžio prasme. Kredito — susiėlpimo pamatais organizuotas ir užmezgęs ryšius su kokia nors finansine tautine įstaiga, ilgiau išvertų, galėdamas vis plėsti savo darbo dirvą. Daug žymių lietuvių maloniai atsišaukė ir pasižadėjo remti, bet to neužtenka.

Darbas tai ne atskirų žmonių, tai tautos reikalas. Moksleiviai ištremti, šimtų neimdami, patys vieni galutinai netesės įvykdyti jo gyvenimą. Vyresniųjų tiesioginė pareiga, nelaukiant nieko, padėti jaunuomenei ruošti visuomenės darbui, palaikyti, kiek išgalint, šį Fondo sumanymą. Delto tai, manau, neatsiras nė vieno lietuviu inteligento, kuris gausiomis nuolatinėmis aukomis ir patarimais nepadėtų mums kovoti už šviesesnę Tėvynės ateitį. Tuojaus visuomenė sužinos ir to Fondo steigėjus inteligentus. Dabar tik teatsiliepia visuomenė, ypač į kuriuos jau kreipėmės*).

Moksleivis P.

Del pinigų siuntinėjimo Lietuvon.

Švedų Lietuvių komitetas siunčia į Lietuvą pinigus, pradedant nuo 10 rub. Vilniun, Kaunan, Suvalkuosna ir Bielo-stokan pinigai siunčiama tiesiai per „Stockholmo Enskilda Banką“, kuri turi savo skyrių Berlyne, o dabar jau ir minėtuosiuose Lietuvos miestuose, tad į šiuos miestus pinigai nueina per

* Visokiais reikalais per „At. Sp.“ Redakciją.

10—12 dienų; į kitus Lietuvos miestus miestelius pinigai siunčiami per Ispanų pasiuntinybę; eina ilgai — 2—3 mėnesius. Siunčiami pinigai reikia siųsti paštu arba per bankas šiuo adresu: J. Aukštuolis Post-Box 397. Stockholm Sverige;

taip pat reikia paminėti, ar siunčiami pinigai pasiųsti rusų ar vokiečių pinigais. Lietuvoje rusų pinigai eina lygia kaina su vokiečių; dabar rusų rublio kursas: 1 rublis=1,95 mark. (vadin. 1 markė 95 feniai).

Jonas Aukštuolis.

Amerikos aukos likusiems Lietuvoje.

Atiduodamas Vilniaus Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti pirminko A. Smetonos nuosirdų ačiū už atsiųstas aukas, pranešu, kad gautus pinigų: 400 dolerių nuo šv. Jurgio parapijos parapijonų Filadelfijoje per kun. J. J. Kaulakį; 2235 kronas nuo Amsterdamo lietuvių (Amerikos) per „Lietuvos“ redaktorių B. Balutį ir 2000 kronų nuo West Siedo Lietuvių Dr-jų organizacijos per išdininką R. Zaurą — pasiunčiau Vilniaus Komiteto Pirmininko A. Smetonos vardu ir „Stokholmo Enskildos bankos“ pakvitavimus apie minėtų pinigų pasiuntimą laiku išsiuntinėjam šiuo pinigų siuntėjams. Gavęs kvitus iš Vilniaus, tuojau pasiųsiu. Jei kas iš paminėtų čia žmonių negavo nuo manęs kvitų, prašau pranešti, tuojau išsiųsiu kvito dublikatą.

329 kr. 10 erų nuo 212-tos Susivienijimo Lietuvių Amerikoje Kuopos atsiųstus per p. Kaz. Brazevičių, pasiunčiau sykiu su jo laišku Petrapilį atstovams Januškevičiui, ir Keiniui, ir gr. Zubovui.

Jonas Aukštuolis.

Korespondencijos.

LUGA, Petrapilio gub.

Gruodžio 27 d. rusų rankų darbo mokyklos salėje buvo sugriautosios Lietuvos naudai savybės vakaras. Tai antras iš eilės Lugoje lietuvių vakaras. Šį kartą vaidino „Gyvuosius nabašnikus“, triveiksmį juoką (verst. iš rusų kalb.), pasakė du monologu: „Ir mažgelis nepadėjo“ ir „Ponaitį“, sakė eilių ir dainavo dainų.

Jau nuo vidūvasario svajojo Lugoje sutaisyti vakarą, bet visokios kliūtys neleidė to padaryti. Tačiau Liet. Draugijos skyriaus pirmininkas, nenuleisdamas rankų, kiek galėdamas, juo rūpinosi, ir pagaliau buvo leistas savybės vakaras.

Gal laikas vaidinime ir netaip buvo, kaip reikia, bet vistiek artistai (mėgėjai) rūpestingai atliko savo roles. Gestai, tai reikėjo, kiek galima, iš anksto ir geriau apgalvoti.

Po vaidinimo choras, Bilevičiaus vedamas, padainavo keletą lietuviškų dainų. Į chorą gražu buvo pasižiūrėti, bet dar maloniau pasiklausyti. Matyti, Bilevičius nesigailėjo darbo, kad sugėbjo taip išmokyti. Norima, kad ir toliau būgiečiai neapleistų lietuvių dainų.

Kad ir juokingas buvo veikalas, bet publika gražiai, padoriai elgėsi. Žaidžiant ir šokant matyti buvo tvarka. Tokia tvarka ir šventimtaučiam buvo smagu pasižiūrėti ir pasižokti. Užvis geriausią įspūdį darė žaislai: dainavimas ir gestai rodė, kad jų pasiruošta.

Matyti, neliko be vaisiaus mokytojų ir kitų bendradarbių darbas: taisymas paskaitų, vakarinių kursų, mokymas žaisti ir šokti. Tik gaila, kad paskutiniu laiku kažin kodel mažiau žmonių pradėjo lankyti vakarinius kursus.

J. Z.

MASKVA.

Antrą Kalėdų dieną buvo jubilėjaus koncertas Maskvos Šelpimosi Drau-

gijos dešimties metų sukaktuvėms paminėti. Koncertas prasidėjo gero puosvalandį vėliau, negu reikėjo. Kaltinti nieko negalima, nes lietuvių jau toks (reikia pripažinti) paprotys...

Programa plati, įvairi ir... įdomi. Choras, N. Martinonies vedamas, padainavo kai kurias liaudies dainas; V. Beržinskis puikiai smuiku pagriežė; taip pat pagriežė ir S. Njago.

Iš solistų dalyvavo: A. Nezabitau-skaitė, P. Valavičaitė, Sukevičienė ir kiti.

Šių žmonių ir choro dėka, teko publikai pasiklausyti garsiųjų lietuvių kompozitorių veikalų, kaip va: Č. Sanauskio, K. Čiurlionies, S. Simkaus, J. Naujalio, J. Kelpšos ir M. Petrauskio.

Žmonių buvo susirinkę apščiai, nors ir salė nebuvo pilna.

Pušynas.

VITEBSKAS.

Iš tolimų Rusijos kraštų skaitome žinučių apie vargstančius išblaškytus lietuvius, o iš Vitebsko nieko negirdėti, tarsi būtų čia lietuvių nesama. Čia taip pat yra lietuvių tremtinių pabėgėlių ir geras būrelis kareivių, kuriems šv. Barboros bažnyčioje per Kalėdas ir Naujus Metus buvo atlaikytos šv. mišios, per kurias giedojo lietuviškai Kalėdų giesmes ir po mišių buvo pasakyti pamokslai lietuviškai. Kaip malonu buvo išgirdus giesmės žodžius: „Gul šiandieną jau ant šieno.“ Ant visų veidų buvo matyti džiaugsmo ir vilties, kad Tas Mažutėlis Jėzus sutrumpins mūsų vargus ir kad ateinančiais metais gal sveikinsime Jį Tėvynėje. Už rūpesnį ir triušą tų, kurie sutaisė puikų būrelį giesmininkų, iš širdies dėkojame.

Būtų labai malonu, kad parašytų kas apie vietos Komito n. d. k. š. darbavimos. Yra mokykla, vaikų prieglauda ir siuvykla: kaip jos veikia ir ko joms trūksta? Ir ar nebūtų naudinga įsteigus saviems krautuvėle, kuri gal siektų tiek palengvintų beturčių būvį.

Kareivis A. Gailius.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Del pabėgėlių kraustymo iš Petrapilio. Vidaus reikalų ministeris Protopovas pareikalavo iš palicijos departamento žinių apie pabėgėlių kraustymą iš Petrapilio, kaip girdėti, A. Protopovas pabėgėlių kraustymo projektu žadąs pritarti.

Dūmos posėdžiai atidėta. Paleidžiant V. Dumą Kalėdoms, buvo kalbama, kad jos posėdžiai vėl prasidėsia ne vėliau, kaip sausio 12—14 d. Sausio 5 d. caras įsakė sušaukti V. Dumą vasario 14 d. Kalba, kad Dūmos suaukimas atidėtas dėl to, kad, įvykus vyriausybės tarpe didelėms atmainoms, nauji ministrai suspėtų susipažinti su pirmiau išdirbtaisiais buvusių ministrų projektais ir darbais.

Ministerių tarybos pirmininkui reskriptas. Sausio 6 d. caras įteikė ministrų tarybos pirmininkui kunigaik. Golcinui reskriptą, kuriame nurodyta yra tie artimiausi uždaviniai, kuriuos ministeris turėtų vykinti valstybės gyvenime; pirmutinis tų uždavinių — tai ap rūpinimas maistu kariuomenės ir valstybės gyventojų, paskui — geležinkelio transporto sutvarkymas ir, pagaliau, karo vedimas ligi laimingo galo.

Panašus, kaip šitas, reskriptai buvo leidžiami dažniau ligi 1905 metų, kada Rusijoje nebuvo Dūmos ir jos atstovų, kurie būtų galėję rūpintis visos valstybės tvarkymu.

Rumunų svečiai. Sausio 5 d. į Petrapilį atvažiavo išbėgusieji nuo vokiečių iš Rumunijos karaliaus įpėdinis princas Karolis ir Rumunijos ministerių pirmininkas Bratiano. Stotyje svečius pasitiko Petrapilio rumunų kolonijos atstovai ir rusų augštieji valdininkai.

IGNAS ŠEINIUS.

ŠVEDIJA.

III.

Visuomenė.

Švedija vos prieš 50—60 metų prisijungė prie Europos. Seniau ji gyveno savu savytu gyvenimu, nieko iš niekur nesiskolindama, neturėdama vadinamųjų „kultūrinių ryšių“ su Europa.

Be abejoj, lankėsi Švedijos didžponiai Europoj, kalbėjo prancūziškai, dėvėjo rokoko stiliumi ir jų namus statydavo „Europos“ architektoriai. Bet tat būdavo tik išimtis, nežymus taškai po visą plačią šalį. Dvarininkai, kaip ir miestai, kaip ir sodžius, gyveno tradicijomis Vazos, Gustavo-Adolfo, karštai minė Karolį XII.

Gustavas gi III, priešpaskutinis iš Vazos dinastijos, valdęs antrojo pusėj XVIII šimtmečio, norėjo nusikratyti net ir ta nežymiają Europos intaką, kuri buvo palietus jo šalį. Jis norėjo visa matyti vien švediška, norėjo, kad visi jo valdiniai dėvėtų vien tautiškai, gyventų vien savytu tautiniu nusimanyimu.

Švedija iš pat senovės ir vėliau iš Vazos laiko turėjo daug pasigaminus medžiagos savo savytai kulturai. Kad Europoje ir žiūrėjo į Švediją, kaip į atsilikusią šalį, ji to nebuvo. Jos kultūra nebuvo si menkesnė.

Su Gustavu IV pasibaigė Vazos dinastija ir šalį atėjo valdyti svetimtaučiai, Napoleono I-jo pasodintasai Bernadotas. Bet Bernadotai, atėję iš Europos centro, iš to laiko kultūros širdies Prancūzijos, nieko galinga negalėjo su savim atsinešti. Jau Oskaras II buvo visa širdimi ir siela tikras švedas.

Nuo 1865-70 metų prasidėjo ir čia laikas, kad šalies kultūra ir būdas nuostojo būti i n d i v i d u a l i a tautos tveryba. Išdygo staiga netikėta pajėga

prekybinio maino, kapitalo. Gimė lyg iš geležinių spastų demokratizmas. Rodos, ėmė šviesti saulė ne tik kalnams, bet ir kloniams. — Plačiai prasivėrė durys į Europą. — Apskritai, jau jokių ir niekur durų nebėliko su besiplečiant kapitalui. Jokis tolis negalėjo sulaikyti bėgimo geležinkelio garvežio. Garas, elektra apvertė visus slenkščius, kokie dar skyrė vieną tautą nuo kitos. Pasidarė visur tas pats apšvietimas, apvyniojo visą pasaulį tos pačios idėjos, kaip ir tie patys pramonės dirbiniai. Rodės, štai štai iš viso begalinio pasaulio kalnuotumo virs vienas didelis klonis, nebesibaigianti lyguma. Ją puoš vien fabrikų kaminai ir skirtumą tos lygumos gyventojų žymės vien skaitinens.

Žinoma, buvo lengva tai išsiubavusiai bangai peršokti ir į Skandinavijos pusiasalį, apipynę telegrafo ir telefono vielos. Lyg iš miego pašoko pramonė. Buvo atrasta nepaprastų turtų vario, geležies ir pasirodė, kad tie neišmatuoti plotai žalio miško juk galima lengvai išmatuoti ir pervežti Europon ar net kur toliau?

Neturtingoj šalyj, kuri mokėjo dirbti vien degtukus ir tverti vis naujas sagas, pradėjo žerėti krūvos pinigų. Pinigai pagimdė mokyklas, ėmė pasiutusiai svaidyti po visą kraštą laikraščius ir knygas. Dabar sunku rasti Švedijoje žmogus, kuris nemokėtų skaityti, šeimyna, kurioj pagerbtiną vietą nestovėtų sunki knygų mdauja, ir kur neskaitytų kasdienių laikraščių.

Ir jau šiandien matyti visas juokingiausias kontrastas tos kultūros, kuri nenorėjo pažinti tautos ir atskiros žmogaus dvasios ypatybių. Kas dar tinka prancūzui, amerikiečiui, čia atrodo juokingiausia karikatūra.

Švedai nors žmonės tylūs, nemėgsta žaisti nei žodžiais, nei gestais, bet jie mėgsta viešumą, erdvę. Gegužės 1 d. — jaunuomenės šventė, moksleivijos. Kūrenama laužai kiaurą naktį dievaiti žydėjimo, augimo. Jai šo-

kama, dainuojama. Švenčiama vidūvasario šventė. Saulėgražos naktį nemiega nei vaikai, nei seniai. Visi eina į laukus, į girią. Ir nakties sidabrinę balzganumą muzika, šokiai be nustojimo. Karšti juokai, dainos iš visos krutinės. Rodos, kad tuomet ir švedas drauge su saule pasiekia savo augščiausio taško.

Ateina ruduo, ir švedas švenčia pirmą rudens dieną. Nuo saulėlydžio lig dvidekiai nakties, ežero ar nutilusiam marių užtakos pakraštyje, šauna raketos, ištrykšdamas žvaigždėmis, dangaus skaidrion juodumon. Mirga visokioms ugnims ir dangus ir vanduo.

Kučių naktis. Vėl didžiausi laužai ant kalnų nušviečia dangų raudona pašvaiste, rodos sutirpins ledus ir sniegą. Namuose paslaptingos žvakės, burtai, kerėjimai.

Vis tai šventės ir papročiai neliesti kultūros, sutverti švedų išsilgimo į erdvę, į tolį, į pasakingą paslaptinumą.

Bet mieste, sutvertam prekybos ir pramonės, ir visos švedo šventės naudojasi tos pačios prasmės vaisiais. Dabar jau ne tik vestuvės, bet ir krikštynos ir net laidotuvis švenčiamos restorane. Kaip sodžiui švedas visas savo šventes, ar vasarą, ar žiemą, švenčia erdvėj, taip mieste prikimštas, sigarų dūmuose nuskendusiam restorane. Ateina čia švedas su savo svečiais, nusistato stalą vandens ir puošio bankomis ir į svečius nepratardamas nė žodžio, puošą užgerdamas vandeniu. melancholiškai bežiūrindamas lubas, išsėdi taip visą vakarą.

Restoranų Švedijoje daug ir kiekviena vakarą jie visi pilni. Ir visą ištisą vakarą jokio ten žmogaus garso, jokio linksmumo. Gerai, jei dar kur spiegia kokia žydy, apsilikusiu rumunais ar vengrais, kapelią, tai nors švedas greičiau iš restorano namo pareina.

Net garsioji Geteborgo blaivybės sistema, priimta pačios vyriausybės, lapverčiama čia į keistą kontrastą. Na-

mo viena šeimyna iš sandelio negali daugiau per savaitę, tam tikra, palicijos duodama knygele, nusipirkti spiritiną gėrą, kaip tik vieną litrą, bet užtat restorane nors kasdien gali gerti kiek tik nori. Tos restoranų privilegijos, tai tiesiog senovės Lietuvos karčiamos.

Nors Stokholmas visai ne toj pažangumu. Tas tai tiesa, kad čia moteris daug veikia, turi sau darbo. Jos dirba visur bankose, valstybinėse įstaigose. Moteris čia pilnateisis darbininkas ir valdininkas. Žinoma, toli dar neatsiekti moterų idealai ir čia, bet čia jau daug padaryta.

Švedija garsi moterų teisėmis ir jų pažangumu. Tas tai tiesa, kad čia moteris daug veikia, turi sau darbo. Jos dirba visur bankose, valstybinėse įstaigose. Moteris čia pilnateisis darbininkas ir valdininkas. Žinoma, toli dar neatsiekti moterų idealai ir čia, bet čia jau daug padaryta.

Švedės kurkas gyvesnės ir kalbesnės, neg švedai vyrai. Net jeigu eina gatve moteris ir vyrai, vyrai visuomet paskui atsilieka. Nors jos ir dėvi Paryžiaus kirpimu, bet kiekviena švedė dar tiek stipri ir sveika, kad visai nesupranta kosmetikos.

Moterys čia niekuomet nėra buvusios vergijos, ir Švedijoje santykiai tarp vyro ir moteris visuomet kaip tarp lygaus ir lygios. Ir kad feminizmas čia platinasi, tai jis tik žalos daro. Švedė jautėsi visuomet lygi vyrui, bet ne ta pati, kaip vyras, o feminizmas nori jai įkalbėti kaip tik, kad ji ta pati visam kame. Ir jeigu čia blaivybės šalyj norėta susitikti vyras mėlyna nosia, tai lygiai tiek pat teisės nešioti mėlyną nosį turi ir nereta moteriškė.

Dūmos atstovas A. Čenkelis sunkiai serga plaučių liga. Jo ir socialdemokratų frakcijos vardu ateina daug laiškų ir telegramų, kuriais reiškiamas užuojautos jausmų ir sveikatos linkėjimų.

Latvių Centro Komiteto susirinkimas. Petrapilyje sausio 3 ir 4 dieną buvo Latvių Centro Komiteto karo aukoms šelpti susirinkimas. Komiteto pirmininkas V. Olavas pranešė apie Komiteto skyrių veikimą. Paskui buvo nutarta rinkti medžiaga latvių gyvenimui parodyti svetimose jiems vietose. Ta surinkta medžiaga Centro Komitetas geriau galėsiai duoti tinkamų vyriausybei nurodymų, kada ateis laikas latviams grįžti į savo tėvynę. Tokiu būdu komitetas tikisi palengvinsias savo tautiečių grįžimą tėvynen ir pašalinsias tą netvarką, kuri galėtų kilti dėl šito grįžimo.

Centro Komiteto narys K. Zarinas papasakojo apie rengiamą Tatjanos Komiteto pabėgėlių parodą.

Toliaus buvo svarstyta antsidedamo mokesnio klausimas. Surinktieji antsidėtu mokesčiu pinigai bus skiriami latvių tautos kultūros reikalams, kuriems rusų valstybė beveik nieko neduoda. Šis antsidėtas mokesnis nėra priverstinas.

Daug susirinkimo domės buvo kreipiama į kovą su brangenybe. Tam tikslui nutarta atidaryti daugelyje vietų vartotojų kooperatyvai.

Kadangi senasai Komiteto pirmininkas V. Olavas dėl savo ligos atsisakė statyti savo kandidatūrą, tai Komiteto pirmininku buvo išrinktas pris. adv. I. Čakstė, o į valdybą buvo išrinkti — Valstybės Dūmos atstovai: I. Zalitis ir J. Goldmanas.

IVAIRIOS.

Rusijos turtai. Rusų laikraščiai rašo, kaip svetimtaučiai, kurie atvažiuoja Rusijon viešėti, labai stebisi, kad Rusija viso ko turtinga: daug yra derlingos žemės, girių, visokių mineralų. Tas tai tiesa. Tačiau žmonės, gyvenantys toje derlingoje žemėje, vos išsimaitina, o kartais net badėja. Pavyzdžiui, Vologdos gubernija turtinga girių, bet, kaip dabar laikraščiai rašo, to krašto miestai ir miesteliai neturi kuo šildyties, ir jų gyventojams gresia šaltis. Apie Astrachanę ir apie Amurą žuvies be galo daug, bet vietos žmonės retai kada mato jų ant savo stalo. Tarp Charbino ir Mandžurijos stočių daugelyje sandėlių guli šimtai tukstančių pūdų šušaldytos žuvies, kurią norėta vežti į Sibirą ir Rusiją. Blagovieščensko karo gubernatorius irgi nieko neįstengia padaryti, kad tą žuvį išgelbėjus nuo sugedimo. Daugelyje vietų sunku dabar gauti geros duonos ir šiaip javų, tačiau yra tokių vietų, kur sandėliuose supilti javai pleksta, genda ir, pagaliaus, šiais javais minta begalinė daugybė pelių. Tokiu būdu žmonės skursta, nes nemoka naudoties žemės turtais.

Naujas pelno šaltinis. Vitebsko gubernijos daugelis gyventojų dabar išrado naują didelio pelno šaltinį, būtent — pradėjo dirbti naminiu būdu degtinę. Atsirado net tam tikrų „chemikų“, kurie pradėjo mokytis ir kitus, kaip reikia dirbti degtinę. Šie „chemikai“ dirba taip pat degtiniai vartyti prietaisus, kuriuos pardavinėja po 25—30 rublių. Degtinę dirba iš ruginių miltų. Iš vieno pūdo miltų padaro ketvirtadalį kibiro degtinės, kurią pardavinėja paskui po 4 rublius už bonką. Iki patenka degtinė į miestus, ji pereina per daugelio tarpininkų rankas ir tokiu būdu jos kaina žymiai pakyla, būtent iki 8 rublių. Išėina taip, jog ruginių miltų pudas kaštuoja 3 rublius, bet jeigu iš to pūdo miltų padaryti degtinę, tai lengvai galima gauti 17 rublių, o daugiausia apie 37 rublius. Puikus uždarbis! Todėl daugelis gyventojų ir pradėjo verstis degtine juo labiau, kad jokių beveik kliūčių jie savo darbui neranda, nes pati degtinė visur juos gelbsti.

Klek Rusijoje aukso iškasa. 1914 metuose aukso buvo iškasta 4056 pūdai 9 svarai, 1915 metuose jau mažiau, tikiai 2.936 pūdai 4 svarai, tai yra

27,6% mažiau. Daugiausia buvo iškasta 1915 metuose aukso Rytų Sibire — 2511 pūdų 32 svarai, paskui eina Vakarų Sibiras, kuriame buvo iškasta 248 pūdai 16 svarų, ir Uralas, davęs 175 pūdus 37 svarus.

SVETUR.

Sukilimas Tripolitanijoj (Afrikoje) Tripolitanijos gyventojai sukilo prieš italų vyriausybę. Oficialėmis italų vyriausybės žiniomis, sausio 3 d. buvo užmušta 700 ir sužeista 1000 sukilėlių. Sausio 4 d. — užmušta 120 ir sužeista 300 žmonių. Kiek buvo žuvę tuose mušiuose italų kareivių — apie tai nėra.

Fabrikos sprogimas. Londone sprogo viena fabrika, kurioje dirbo šovinius. Visa fabrika sunaikinta. Nuo didelio sprogimo apgriuvo aplinkinės fabrikos ir prekių sandėliai; trys nedidelių namų eilės netoli nuo tos fabrikos taip pat sugriuvo. Užmuštųjų žmonių skaičius dar nežinomas. Užmuštas taip pat vyriausis chimikas. Kol kas surasta 40 lavonų.

Kinai norėtų dalyvauti taikos konferencijoj. Kinų parlamentas rūpinasi, kad Kinų valstybės atstovai galėtų dalyvauti busimoj Europos taikos konferencijoj.

KARAS.

Rusų šone. Kovelio rajone, į vakarus ir į šiaurės vakarus nuo Velicko, rusų būriai du kartu smarkiai apšaudė priešininkų stovyklą, ir vietomis priešininkų vielių tvoros buvo išardytos rusų šoviniais. Į šiaurę nuo Bolšovcos (pagal Narajuvkos upę) sunkioji priešininkų artilerija apšaudė rusų stovyklą ir sugadino apkasų Skomorochos kaimo rajone. Stanislavovo pietų pusėje buvo susirėmę rusų žvalgai su austrų žvalgiais ties Zagvozdu kaimu ir keletas austrų buvo paimta nelaisvėn.

Rumunų šone. Baraso rajone (už 15 varstų į pietus nuo La-Muntelu kaimo) priešininkai puolė rusus, bet buvo atmušti. Į pietų rytus nuo Rakot-Jašo priešininkai bandė eiti priekin, bet nepasiekė jiems tai. Į pietų vakarus nuo Pralea mūšiai tebesitęsia. Pagal Nanešči miesto ir Rinniko upės žiočių liniją priešininkai smarkiai apšaudė rusų kariuomenę ir privertė ją pasitraukti iki Sereto upės.

Kaukazo šone. Pakeliui į Sultan-Abadską rusų raiteliai sausio 3 d. paėmė Burudžirdo miestą. Į rytus nuo Kemacho miesto du turkų batalijonų puolė rusų kariuomenę, bet buvo atmušti.

Juodosiosios jūrės. Rusų pavandeninė laivė paskandino palei Bosforą vieną priešininkų garlaivį ir devynias skunas.

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Sausio 8 d. dvi vokiečių rotos mėgino eiti priekin Darovo kaimo pietų pusėje (pagal Šaros upę, į pietų rytus nuo Baranavičių), bet pasisekimo neturėjo. Kovelio linkui priešininkų artilerija apšaudė rusų kariuomenę pagal Rudka-Mirinską ir Vilicko liniją ir paėmė rusų apkasus už 2 varstų į pietus nuo Rudka-Mirinską, tačiau rusai, gavę pastiprinimų, atsiėmė atgal savo apkasus. Stari-Mosoro ir Svidnikų rajone rusų artilerija smarkiai apšaudė priešininkų vielos tvoras ir blindauzus.

Į pietus nuo Brodų priešininkai apšaudė rusų pozicijas ties Dube, Batkova ir Gulakovce, taip pat palei Tarnopolio ir Zoločiovo plentų. Bžezanų pietų pusėje leitenantas lakūnas Grase atakavo vokiečių aeroplaną ir numušė jį.

Rumunų šone. Oitoso upės slėnyje priešininkų ėjimas priekin buvo sustabdytas. Kitose vietose paprastas šaudymasis.

Balkanuose. Prancūzų ir rusų kariuomenės būrys paėmė Atono pussalį, kuriame yra 21 vienuolynas: graikų 18 ir rusų, serbų ir bulgarų po vieną. Rusų vienuolių yra apie 4000. Pastaruoju laiku graikų vienuoliai pradėjo neapkęsti rusų ir serbų vienuolių. Ši aplinkybė ir paskatino sąjungininkus užimti Atono pussalį.

Kur sviestas dingsta?

Sviesto kainos beveik kasdien vis kasdien kyla ir kyla. Dar pradžioje praėjusių metų vasaros rodės labai brangu 1 rub. 50 k. už svarą; paskui 2 rub. — buvo baisu; pagaliaus priejo iki 3 rub. ir daugiaus, taip kad pirma buvusi sviesto kaina pusantro rubliaus dabar išrodė labai maža. Nenoromis kvaršina galvą klausimas: kada gi pagaliaus nustos taip smarkiai kilusios kainos? Bet, kaip turtingieji, taip lygiai ir neturtingieji vartotojai, norėdami nusipirkti sviesto, dažniausiai iš krautuvės gauna pusę svaro, jeigu pirkėjas yra „pažįstamas žmogus“ — tai ir visą svarą arba ir daugiau dar gali gauti; o šiaip gi daugelyje vietų vartotojams atsako: „sviesto nebėr“.

Kur gi dinga sviestas? Juk pirma milijonais pūdų veždavo į užsienius. Kasgi tokio atsitiko? Atsitiko tai, kad sviesto dirbime ir vartojime įvyko didelių atmainų. Nors Rusijoje nėra sviesto dirbimo statistikos, tačiau, pasinaudojant geležinkelių įstaigų žiniomis, galima nurodyti, jog Sibire 1913 m. susukta buvo 6 milijonai pūdų sviesto, o Europos Rusijoje 1 milijonas pūdų. Sibiras daugiausia dirbo svetimoms rinkoms, o Europos Rusija daugiausia — vidaus arba savosioms.

Atmainos ne vienodai paveikė į sviesto išdirbimą, arba sviestiniškavimą. Europos Rusijoje sviestiniškavimas nugaišo vakarų kraštuose, ten, kur karas viską naikino, vadinas Lietuvoje, Latvijoje Lenkijoje. Ir iš pradžių sviesto kainų kilimas daugelį rusų ūkininkų ragino užsiimti labiau užsiimti sviestiniškavimu. Bet šiam žygiui kludė blogas pašarų augalų 1914 m. derlius, pašarų, kaip išspaudų ir sėlenų, brangenybė, pašaukimas kariuomenen ūkio žinovų ir darbininkų, karvių rokvizacijos ir tt... Tačiau tas sviesto ir pieno kainų didumas, kurį sužinojo rusų ūkininkai, privertė kai kur juos įsitaisyti geresnę gyvulių veislę. Net Vologdos gubernijoje ūkininkai stropiai griebėsi sviestą gaminti; pirmą gi, kada pieno produktai buvo pigūs, ši ūkio šaka jiems neapsimokėdavo. Apskritai, sviestiniškavimas Europos Rusijoje karo pradžioje pradėjęs buvo augti ir plėtoties.

Visai kitokią vaizdą mes matome Sibire, kur sviestiniškavimo plėtojimas sustojo arba sumažėjo. 1914 m. Sibire sviesto kainos buvo mažesnės, negu 1913 metais, nes sustojo vežė jį kitur, o paskui ir visai uždraudė. 1915 metais Sibire buvo uždrausta laisvoji „sviesto prekyba“; buvo nustatytos „pastoviosios kainos“ sviestui; šitos pastoviosios kainos atsilieka savo didumu nuo kainų augimo kitos prekės. Tokiu būdu išėjo taip, kad ūkininkams geriau apsimokėdavo parduoti arba auginti karves mėšai, negu parduoti vien tik pieno produktus, iš kurių mažiau pelno tegaudavo.

Taip, apskritai kalbant, sumažėjo per karą sviesto dirbimas. Bet užtat jo vartojimas labai pasididino. Tiesa, dabar į užsienį sviesto nebeveža, dar gi atbulai, daug sviesto atveža Rusijon iš Suomijos. Bet Rusijoje atsirado naujas sviesto vartotojas, — tai kariuomenė, kuriai vidutiniai išeina apie 2500 tukstančių pūdų. Iš kitos pusės, reikia neužmiršti, kad pabrangus kitiems produktams, daugiau pradėta reikalauti sviesto, kurio kaina, palyginti su kitų valgomųjų produktų kainomis, neišrodė taip labai didelė. Pažvelgę į sviesto balansą mes aiškiau pamatysime sviesto trūkumą:

Sviesto Rusijoje buvo:
1913 met. 1916 met.

Susukta savo 7000 tuk. pūdų 4500 t. p.
Atvežta iš kitur 94 „ „ 148 „ „

7094 tuk. pūdų 4648 t. p.

Sviesto išėjo:

Išvežta užsienin 4763 tuk. p. 1 t. p.
Suvartotė valst. 2330 „ „ 4647 „ „

7094 t. p. 4648 t. p.

Iš suvartotų šiais metais valstybėje 4647 tuk. pūdų sviesto vienai kariuomenei išpuola 2500 tuk. p., o visiems kitiems — 2147 t. p., t. y. mažiau, negu 1913 m., kur parodyta, jog žmonės tada suvalgė 2331 tuk. pūdų sviesto.

Sviesto kainoms kilti daug padėjo taip pat netikusi pieno produktų pardavimo sistema ir, apskritai, vežiojimo dezorganizacija. Sviesto dirbimo sumažėjimas, atsiradimas naujų jo vartotojų, pardavimo sistemos dezorganizacija, — ypač rudenį ir žiemos pradžioje, — štai visos tos priežastys, kurios sudarė dabartinį sviesto krizį.

A. Kelmūtis.

(Iš „Rusk. Vied.“).

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Disnoje, Vilniaus gub.,
tuojaus reikalingas var-
gonininkas.

Kreipties į kun. Taškūną.

2367—2

SARATOVŲ SKYRIUI Lietuvių D-jos Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti tuojaus reikalingas mokytojas.
Adresas: САРАТОВЪ, МОСКОВСКАЯ ул. д. № 95.

2384—3

JUOZAPAS SKVIRECKAS, Rimuliškių sod., Pušaloto par., Panevėžio aps., ieškau brolio Juozapo Galiūno ir kitų giminių. Петроградъ, Сердобольская ул. № 19, кв. 5.

9—1

ZOSĖ TAMOŠIONAITĖ, ištekęs už Zlatkevičiaus, gyvenus Kauno gub., Ukmergės aps. Raguvėje, ieškau brolių Antano ir Jono Tamošiūnų taip pat iš Raguvos, gyvenančių Amerikoje Čikagos mieste.

Prašau Čikagos laikraščių šį skelbimą atsispausdinti. Adresas:

Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9.

Zosėi Zlatkevičienėi.

10—1

ANTANAS VAIČIULEVIČIUS iš Kauno gub., Tešlų aps., iš Žemaičių Kalvarijos, ieškau savo tėvų, brolių ir seserų. Крымъ, Ялта, Севастопольская ул. 5, Лазаретъ Ялтинской Общины Антону Вайчулевичу.

11—1

ANASTAZIJA RUPEIKYTĖ Kauno miestietė, ieškau brolių Povilo ir Pranciškaus (kareivio) Rupeikų ir pažįstamų. Петроградъ, Николаевская ул. № 57, кв. 7.

12—1

Sužeistas kareivis **JUOZAS VILČIAUSKAS** Kauno gub., Ukmergės aps., iš Kavarsko m., ieškau sesers Marijonos, brolio Petro ir pažįstamų. Ник. жел. дор. Ст. Тосно, Село Лисино, Убъжище № 5, 15-я палата.

13—2

EMILIJA BRINKLAIČIA Kauno gub., Pandėlio par., Gerkonių sod., ieškau tėvų, brolio ir seserų Aneiš ir Adelės. Петроградъ, В. О. 15-я линия д. № 34, кв. 34.

2396—1

MAGDELENA STAKNIONIOTĖ, Suv. gub., Krokalauckio par., Krekščionų kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Москва, Марьяна роца за Линией 5-го проезда № 44.

1—1

ELENA BURINSKIOTĖ Suv. gub., Krasnos par., ieškau giminių ir pažįstamų. Москва, Марьяна роца за Линией 5-го проезда № 64.

2—1

ANASTAZIJA NARAUSKIOTĖ Kauno gub., Šulakių par., Ažėnų kaimo, ieškau tėvelio, giminių ir pažįstamų. Москва, за Линией 6-го проезда № 12.

3—1

MYKOLAS JANUŠEVIČIUS iš Kauno gubern., Panevėžio aps., Biržų vals., ieško giminių ir pažįstamų. Луга, 1-ый запасн. артил. дивизионъ, канцелярія 3-ей батареи.

14—2

1917 metams

patogiausias Kalendorius tai

„LIETUVIŲ BALSO“

Sieninis mėnesinis nu-
plėšiamas Kalendorius.

Kaina 50 kap.

KALENDORIUS YPAČ TINKA: Komitetams, bendrabu-
čiams, prieglaudoms, kontoroms, mokykloms, dirbtuvėms ir
kitoms įstaigoms bei šeimynoms.

KAS UŽSISAKO „Lietuvių Balsą“ metams arba pu-
sei metų, tam kalendorių siunčiame veltui.

KURIE UŽSISAKĖ AR UŽSISAKO „Lietuvių Balsą“
pusei metų arba metams per mūsų įgaliotinius, prašome
kartu pasiimti iš jų ir dovaną Kalendorių.

Kalendorių galima pirkti pas visus „Liet. Balso“ įgaliotinius.

*Petrapijlyje: Švietimo Kultūros Sekcijoje, Baskovo g-lė
29—18. Lietuvių spaustuveje pas J. Rinkevičių. Prie šv. Kotry-
nos bažnyčios: knygų krautuveje „Ksiėgarnia katolicka“ ir pas
laikraštininką Kruslą. Prie šv. Stanislovo bažnyčios, 1-oj rato-
je prie bažnyčios ir Vybargo pusėje pas bažnyčios zokrastijoną.*

Reikalingi platintojai kitur! Platintojams duodama gerų nuosimčių.

„L. B.“ ADMINISTRACIJA.
ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9—9.

Tinkamiausias lietuviams laikraštis

„DARBININKAS.“

„DARBININKAS“ eina antradieniais, ketvirtadieniais ir še-
stadieniais.

„DARBININKAS“ rūpinasi darbo žmonių gerove, nurodi-
nėja keliuos, kaip savo būvį pagerinti.

„DARBININKAS“ deda daug straipsnių iš darbininkų gy-
venimo, duoda naudingų darbininkams pasiskaitymų, rašytų
pačių darbininkų.

„DARBININKAS“ duoda įdomiausių žinių iš viso pasaulio.

„DARBININKAS“ visuomet spausdina: gražių eilių, dai-
lių vaizdėlių ir apysakų.

„DARBININKAS“ visuomet patiekia savo skaitytojams:
svarbiausių, naudingiausių ir įdomiausių straipsnių supran-
tama jiems kalba.

„DARBININKAS“ nuolatos išleidinėja gražių, pigių ir nau-
dingų knygėlių.

Skaitykite ir platinkite „DARBININKĄ“ ir jo leidinius!!!

Prenumeratos kaina: tris kartus per savaitę metams 3 doleriai; pusel
metų 1 dol. 50 centų; vieną kartą per savaitę, užsisakant tik šeštadieniais 8-nių pusl.
numerius, metams 1 dol. 50 centų; pusel metų 75 c.

ADRESAS: „DARBININKAS“
242 W. Broadway, So Boston, Mass.

339.—6

Vieninteliai Akademieniai vyriškų ir moteriškų drabužių kirpimo
kursai Pirmosios drabužių kirpėjų Susisėlpimo Draugijos.

Petr. Vladimire pl. n. № 1/3, but. 11 (jeiti iš pl.). Tel. 482-30.

Baigusieji (sios) šituos kursus gauna kirpėjo (jos) liudymą ir rekomenduojami (mos)
į vietas.

Kursuose dailininkas specialistas moko anatomo-geometrinio pašymo — meno
reikalingo dabar taip vyriškiems taip moteriškiems drabužiams kirpti.

Prie kursų yra tam tikri kursai sužeistiesiems kareiviams.

Antroji grupė vakarinių kursų (pamokos nuo 8—10 val. vak.) prasidės š. m. sau-
sio 15 d. :: Norint pasiteirauti arba įsirašyti į kursus, kreiptis į kursų raštinę: nuo
10 v. ryto iki 6 v. vak. ir nuo 8—10 v. vak.

Kursų programos duodamos dykai!

15—1

Prek. Ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSPELERIS

SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K° pirmiau F. Ad. Richterio ir K°“ Prek. Nam.
Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠA-
LIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosios aptiekose ir aptiekose krautuose. SAUGOKI-
TĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA.
Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K° pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K°“ Prek. Nam.
PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 14. 18 D. 63.

Kas dar nenusipirko

„Lietuvių Kalendoriaus“ 1917 m,
patariama pasiskubinti nusipirkti, nes jau baigiama parda-
vinėti. Taigi paskubinkite, kad nepasilikti be „Liet. Kalendoriaus.“

Kaina 50 kap.

Kalendoriaus turinys labai įvairus, būtent: daug eilių, apysakų, straipsnių pritaikytų
dabartiniam momentui. Informacijų skyriuje išspausdinta Komitetų adresai, žinios kaip surasti
savo gimines ar pažįstamus Amerikoje gyvenančius, kaip susizinti su Lietuva, kaip surasti
savuosius kariuomenėje tarnaujančius, kur dabar yra valdžios įstaigos iš Lietuvos iškeltos.
Ypač galima pažymėti kun. Valžanto-Tumo „I saulė, I saulė.“ Pr. Tamosiūno „Apkasuose.“
Putino eilės ir kit.

— VISA TAI UŽ 50 KAP. —

Užsakymus siųsti geriausia susidėjus.

Užsakymus siųsti: Petrograd, Симеоновская 7 — 6, Н. А. Рынкевичу, arba:
Москва, Сретенка, Селиверстовъ пер. 4, Ст. Яценевичу. Taip pat galima užsisakyti per
„Lietuvių Balso“ Administraciją ir „Liet. Balso“ įgaliotinius.

Kviečiame užsisakyti „Rygos Garsą“
1917 metams!

Rygos Garsas eina du sykiu savaitėje; yra pigiausias lietuvių lai-
kraštis, nes metams moka 5 rub., užsisakant gi dalimis —
50 kap. mėnesini.

Užsieny „Rygos Garso“ kaina: metams 8 rub., 6 mėn. 4 rb.,
3 mėn. 2 rub.

Rygos Garsas visiems prieinamas, nes viską rašo aiškiai
ir suprantamai.

Per **Rygos Garsą** skaitytojai įgija rimtą nuomonę einamųjų
klausimų ir pagrindinių gyvenimo reikalų, nes Rygos Garsas
vedamas krikščionių dvasia.

Rygos Garsas spausdinama daugybė žinių apie karą, iš karo pa-
laukių ir apie mūsų tautiečių karo nukentėjusių gyvenimą ir
reikalus, taip pat daug rašoma apie V. Dūmą, vidaus reikalus
ir kas dedas užsienyje.

Rygos Garsas visų dabartinių seniausias lietuvių laikraštis,
todėl apie jį nėra ko daug skelbti, tik tai: — IMTI IR UŽSISA-
KYTI tas senasis pažįstamas ateinantiems metams.

Rygos Garso kaina: metams 5 rub., dalimis užsimokant — 50 kap.
mėnusiui, 3 mėn. — 1 rub. 50 kap., 6 mėn. 3 rub. Užsisakyti galima
nuo 1 d. kiekvieno mėnesio.

Adresas laiškam ir pinigams: г. Рига, Елизаветинская ул. № 22.
Редакция „Rygos Garsas“.

Lietuvių Dramos spektaklis,

Petrapiilio Lietuvių Dramos-Muzikos Kuopos ruošiamas šeštadienį,
sausio 14 d., „Komedijos“ teatre (Mochovaja, 33).

Vaidins 3 veiksmų Vyt. Bičiūno dramą

„Kirvininkai“

Pradžia 7^{1/2} vakaro val. Vaidinimui pasibaigus — žaidimai ir šokiai iki
11^{1/2} nakties val.

□ □ □ □ Bilietų kainos nuo 50 kap. iki 4 rub. 75 kap. □ □ □ □

JURGIS DAGILIS iš Jonučių kaimo, Freidos
vals., Marijampolės aps., Suv. gub., ieškau brolių
ir pažįstamų. Петроградъ, Витебская ул., № 16,
кв. 5.

5—2

Kareivis JUOZAPAS BALČAS Aimulskės vien-
sėd., Pušaloto par., Panevėžio aps., ieškau giminių
ir pažįstamų. Действующая Армия, 6-ой Обо-
зный батальонъ, 28 транспортъ.

8—2

ELŽBIETA ČAPAITĖ ieško savo tėvo Juozapo
Čaro. Петроградъ, Смоленская ул. 11, боль-
ница.

2354—7

BALTRAMIEJUS KURILAVIČIUS Suv. gub.,
Marijampolės aps., Prienų par., ieškau motinos
Kurilavičienės Elžbietos, brolio Antano, giminių ir
pažįstamų. Петроградъ, В. О. Большой пр.,
№ 72, кв. 8.

2381—2

Agota Sinckienė,

gyvenanti Anglijos Londone, ieškau giminių Agnie-
škos ir Antano Motiejaičių iš Suvalkų gub., Vei-
verių valsč., Marijampolės apskr. Pažerų kaimo.
Gegužės mėn. 1916 m. jie gyveno Petrapijlyje. At-
siliepkite.

Miss A. Sinckienė № 51 Pundersons Gardens,
Bethnal green, № E. London, England.

19—3

TERESĖ MAKUTĖNYTĖ Kauno gub., Zarasų
aps., Kamajų par., Ramanaičių sod., ieškau moti-
nos Barbaros, brolio Antano, seserų Anastazijos
ir Uršulės, giminių ir pažįstamų. Петроградъ,
Стремянная № 22, кв. 33.

2384—1

Ieškau kareivio PRANO PAČIONO iš Kauno
gub., Ukmėgės aps., Kurklių vals., Janonių kaimo.
Žinančių prašau pranešti apie jį. Петроградская
Гавань. Малый пр. № 4, кв. 1, J. Miniukonis.

21—1